

זֶקֶן נֵתָן וְלֹא יַעֲבוֹר

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם ו' תְּשׁוּרִי:

סֵדֶר לְקוּטֵי פְּנֵי הַיּוֹפְטִי:

הַיּוֹרָה ד' לְשׁוֹן רִצְנוֹ, זְכוּנוֹ לְבָרָכָה

אֲנָכִי ה' אֱלֹקֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים. (שְׁמוֹת כ)

א כְּשֶׁאָדָם יוֹדֵעַ שֶׁכָּל מְאֲרָעוֹתָיו הֵם לְטוֹבָתוֹ, זֹאת הַבְּחִינָה הִיא מֵעֵין עוֹלָם הַבָּא, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב (תְּהִלִּים נ"ו): "בֵּה' אֶהְלֵל דְּבָר בַּאֱלֹקִים אֶהְלֵל דְּבָר". (עֵיִן בְּרִכוֹת ד"ס ע"ב). וְזֹאת הַבְּחִינָה הִיא מֵעֵין עוֹלָם הַבָּא, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ, זְכוּרָנָם לְבָרָכָה (פְּסָחִים ג.): "בִּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה ה' אֶחָד" וְכוּ'. וְהַקְּשׁוּ: וְכִי הָאִידָנָא לָאו הוּא אֶחָד? וְתִרְצוּ חֲכָמֵינוּ, זְכוּרָנָם לְבָרָכָה: הָאִידָנָא מְבָרְכִין עַל הַטוֹבָה הַטּוֹב וְהַמְטִיב, וְעַל הַרְעָה דִּין אֶמֶת. וְלַעֲתִיד כָּלוּ הַטּוֹב וְהַמְטִיב, שֶׁיִּהְיֶה שֵׁם ה' וְשֵׁם אֱלֹקִים אַחַדוֹת אֶחָד:

ב וְזֹאת הַבְּחִינָה אִי אֶפְשָׁר לְהַשִּׁיג, אֵלֶּא כְּשֶׁמַּעֲלָה בְּחִינַת מַלְכוּת דְּקִדְשָׁה מִהַגְּלוּת מִבֵּין הָעַכּוּ"ם. כִּי עַכְשָׁו הַמַּלְכוּת וְהַמְּשָׁלָה לְהָעַכּוּ"ם, וּבְשֶׁבִיל זֶה נִקְרָאִים עֲבוֹדַת אֱלֹלִים שְׁלָהֶם בְּשֵׁם אֱלֹקִים, כִּי יוֹנְקִים מִבְּחִינַת מַלְכוּת הַנִּקְרָא אֱלֹקִים, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב (תְּהִלִּים ע"ד): "אֱלֹקִים מִלְכִּי מִקְדָּם". וְכְּשֶׁמַּעֲלִין בְּחִינַת מַלְכוּת מִבֵּין הָעַכּוּ"ם, אֲזִי נִתְקַיֵּם (שָׁם מ"ז): "כִּי מֶלֶךְ כָּל הָאֶרֶץ אֱלֹקִים":

ג וְאִי אֶפְשָׁר לְהַשִּׁיב הַמְּלוּכָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ-הוּא אֵלֶּא עַל יְדֵי וְהוּי דְּבָרִים לְפָנַי תִּלְמִיד חָכָם. עַל יְדֵי זֶה מְתַקֵּן וּמַעֲלָה

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

קסב ✻ אמר מוהרנ"ת זצ"ל "צדק מצוי מקוה שיהי מצד מצדו רבנו יהיה תיקון רב" ✻
✻ "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ✻

בְּחִינַת מַלְכוּת לְשָׂרָה. וְזֶהוּ פִּרְוֶשׁ: (הוֹשַׁע י"ד): "קָחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים" – זֶהוּ וְדוּי דְּבָרִים, זֶה בְּחִינַת מַלְכוּת, כְּמוֹ דְּבַר אֶחָד לְדוֹר (סְנֵהֲדִין ח.). דְּבַר, לְשׁוֹן מִנְהִיג וּמוֹשֵׁל. וְשׁוּבוּ אֶל ה' – שְׂתִיקָנוּ וַיַּעֲלוּ אֶת הַדְּבָרִים, אֶת בְּחִינַת מַלְכוּת, בְּחִינַת אֱלֹקִים אֶל ה'. הֵינּוּ כִּנ"ל: "בֵּה' אֶהְלֵל דְּבַר, בְּאֱלֹקִים אֶהְלֵל דְּבַר", הֵינּוּ שִׂידַע, שְׂכַל מְאֻרְעוֹתָיו, כָּלֵם לְטוֹבָתוֹ, וַיִּבְרַךְ עַל כָּל הַדְּבָרִים הַטּוֹב וְהַמְּטִיב:

ד וְכִשְׂיִדַּע כָּל זֹאת נִקְרָא יְדִיעָה שְׂלֵמָה, כִּי עַקֵּר הַדַּעַת הוּא אֶחָדוֹת שֶׁל חֶסֶד וּגְבוּרָה (כְּמוֹבֵא בַּכְּתוּבִי הָאֲרִיז"ל) זֶה נִקְרָא דַּעַת, הֵינּוּ שְׂלֵא יִחַלֵּק בֵּין חֶסֶד לְדִין, וַיִּבְרַךְ עַל כָּלֵם "הַטּוֹב וְהַמְּטִיב". וְזֶה נִקְרָא: "ה' אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד" כְּמֵאֲמַר חֲכָמֵינוּ, זְכוּרָנָם לְבִרְכָה, שְׂלַעֲתִיד יִהְיֶה אֶחָדוֹת גְּמוּר, שְׂיִהְיֶה כְּלוֹ הַטּוֹב וְהַמְּטִיב.

וְזֶה ה' אֶחָד, וְשֵׁמוֹ – זֶה בְּחִינַת אֱלֹקִים מַלְכוּת, כְּמוֹ שְׂכַתוֹב: (שְׂמוֹאֵל-ב' ח): "וַיַּעַשׂ דָּוִד שֵׁם" אֶחָד גִּימְטְרִיא אֶהְבָּה, הֵינּוּ הֵן ה' שֶׁהוּא רַחֲמִים, הֵן שְׂמוֹ שֶׁהוּא בְּחִינַת אֱלֹקִים, בְּחִינַת דִּין – כָּלֵם לְטוֹבָתָךְ מִחַמַּת אֶהְבָּה שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹהֵב אוֹתָךְ, כְּמוֹ שְׂכַתוֹב (מְשִׁלִּי ג): "אֶת אֲשֶׁר יֶאֱהָב ה' יוֹכִיחַ" וְכַתִּיב (עֲמוֹס ג): "רַק אֶתְכֶם יַדְעֹתִי מִכָּל מְשֻׁפָּחוֹת הָאָדָמָה, עַל כֵּן אֶפְקֹד עֲלֵיכֶם עֲוֹנוֹתֵיכֶם:"

ה וְעֲוֹנוֹתָיו שֶׁל אָדָם הֵם עַל עֲצֻמוֹתָיו, כְּמוֹ שְׂכַתוֹב (יְחִזְקֵאל ל"ב): "וַתְּהִי עֲוֹנוֹתָם חֲקוּקָה עַל עֲצֻמוֹתָם". וְכָל עֵבֶרָה יֵשׁ לָהּ צָרוּף אוֹתִיּוֹת, וְכִשְׁעֵבֶר אֵיזָה עֵבֶרָה, אֲזִי נִחְקָק צָרוּף רַע עַל עֲצֻמוֹתָיו וְעַל-יְדֵי-זֶה מַכְנִים בְּחִינַת הַדְּבָר שֶׁל הַלְּאוּ הִזָּה שְׁעֵבֶר בְּתוֹךְ הַטְּמְאָה. הֵינּוּ שְׂמִכְנִים בְּחִינַת מַלְכוּת, שֶׁהוּא בְּחִינַת דְּבַר אֶחָד לְדוֹר, הוּא מַכְנִים אוֹתָהּ בְּתוֹךְ הָעֶכְבוֹ"ם, וְנוֹתֵן

לָהֶם מִמְשָׁלָה. לְמַשָּׁל, אִם עָבַר עַל דְּבוּר שֶׁל הַלְּאֹו לֹא יִהְיֶה לָּךְ
 (שְׁמוֹת כ') אֲזַי מִחֲרִיב הַצְּרוּף הַטּוֹב שֶׁל הַדְּבוּר, וּבֹנָה צְרוּף רַע,
 וְנַחֲקֵק הַצְּרוּף הַזֶּה עַל עֲצֻמוֹתָיו, וְנוֹקֵם בּוֹ. כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב (יִרְמְיָהוּ ה):
 "עֲזוֹנֹתֵיכֶם הֵטוּ אֵלָה", וּכְתִיב (תְּהִלִּים ל"ד): "תְּמוֹתַת רָשָׁע רָעָה".
 וְעַל יְדֵי וְדוּי דְּבָרִים יוֹצֵא מֵעֲצֻמוֹתָיו הָאוֹתִיּוֹת הַחֲקוּקִים עֲלֵיהֶם,
 וְנַעֲשֶׂה מֵהֶם הַדְּבוּר שֶׁל הַיְּהוּדִי. כִּי הַדְּבוּר יוֹצֵא מֵעֲצֻמוֹתָיו, כְּמוֹ
 שְׁכַתּוֹב (שָׁם ל"ה): "כָּל עֲצֻמֹּתַי תֵּאמְרָנָה". וּמִחֲרִיב הַבְּנִין וְהַצְּרוּף
 הָרַע, וּבֹנָה מֵהֶם מַלְכוּת דְּקֻדְשָׁה. וְזֶה שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ, זְכוֹרָנָם
 לְבִרְכָה (סוּטָה ז): בְּשָׁעָה שֶׁהֲלָכוּ יִשְׂרָאֵל בְּמַדְבָּר, הָיוּ עֲצֻמוֹתָיו שֶׁל
 יְהוּדָה מְגֻלְגְּלִין. עַד שֶׁאָמַר מֹשֶׁה: "שְׁמַע ה' קוֹל יְהוּדָה". שֶׁבִקֵּשׁ
 מֹשֶׁה מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִזְכֹּר לִיהוּדָה הַיְּהוּדִי שֶׁהִתְוֹדָה, וְכֵן הָיוּ
 לִיָּה. וְזֶה דְּיוֹקָא עֲצֻמוֹתָיו הָיוּ מְגֻלְגְּלִין, עַל שֵׁם: "וְתִהִי עֲזוֹנֹתָם
 חֲקוּקָה עַל עֲצֻמוֹתָם", וְעַל-יְדֵי הַיְּהוּדִי נִתְתַקְּנוּ, וְעָלוּ כָּל חַד
 לְדוּכְתִיָּה. וִיהוּדָה זֶה בְּחִינַת מַלְכוּת, רָמוֹז, שֶׁבְּחִינַת מַלְכוּת
 נִתְתַקֵּן עַל-יְדֵי וְדוּי דְּבָרִים, וְזֶה נַעֲשֶׂה עַל-יְדֵי מֹשֶׁה, שֶׁזְּכֹר מֹשֶׁה
 הַיְּהוּדִי, כִּי כֵן צָרִיךְ, שֶׁיִּתְּיָה הַיְּהוּדִי לְפָנֵי תַלְמִיד חָכָם וְכָל תַּלְמִיד
 חָכָם הוּא בְּחִינַת מֹשֶׁה, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ 'מֹשֶׁה שִׁפִּיר קְאָמְרַת' (שְׁבַת
 ק"א:), וּבְזֶה שֶׁזְּכֹר מֹשֶׁה הַיְּהוּדִי, נַעֲשֶׂה כְּאֵלוֹ הַתְּוֹדָה עֲכָשׁוּ לְפָנֵי
 מֹשֶׁה, וְעַל-יְדֵי זֶה נִתְתַקֵּן בְּחִינַת מַלְכוּת, וְנַחֲרַב הַצְּרוּף הָרַע
 שֶׁנַּחֲקֵק עַל עֲצֻמוֹתָיו.

ו זֶה בְּחִינַת הַחֲזָרַת הַמַּלְכוּת לְשָׂרְשָׁהּ, כִּי שָׂרֵשׁ הַמַּלְכוּת הוּא
 אֵשׁ, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה (סִנְהֶדְרִין ק"א:):
 'לָמָּה טָעָה נְבִט? שָׂרָאָה שִׁיְצָא אֵשׁ מֵאֲמָתוֹ'; וְהַתּוֹרָה נִקְרְאת
 אֵשׁ, שֶׁמִּשָּׁם הַמַּלְכוּת, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב (יִרְמְיָהוּ כ"ג): "הֲלוֹא כֹה דְּבָרֵי
 כְּאֵשׁ", וּכְתִיב (מִשְׁלֵי ח): "בִּי מְלָכִים יִמְלְכוּ". וְעַקֵּר הַתּוֹרָה הֵם

הַתְּלִמִּידֵי חֲכָמִים, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ, זְכוּרָנָם לְבָרְכָה (מִפְּנֵי כַבֵּי):
כִּימָה טַפְּשָׁאֵי דְקִימָא מִקְּמֵי סְפָר־תּוֹרָה, וְלֹא קִימָא מִקְּמֵי צוּרְבָא
מִדְּרַבָּנָן.

וְזָהוּ (בְּמִדְבַר ל"א): "כָּל דְּבָר אֲשֶׁר יָבֵא בְּאֵשׁ - תִּעְבְּרוּ בְּאֵשׁ".
דְּבָר' זֶה בְּחִינַת מַלְכוּת, שֶׁנִּמְשָׁךְ בְּתוֹךְ הַטְּמֵאָה בְּתוֹךְ
חֲמִימוֹת הַיֵּצֶר, כְּמוֹ (קְדוּשֵׁין פ.א.): "נִוְרָא בֵּי עֲמָרָם". תִּעְבְּרוּ בְּאֵשׁ -
תְּקוּנוֹ עַל־יְדֵי אֵשׁ, הֵינּוּ וְדוּי דְּבָרִים לְפָנֵי תְּלִמִּיד חָכָם כַּנִּלְלוּ.

וְזָה לְשׁוֹן עֵבֶרָה, שֶׁהֵצֵרוּף שֶׁל עֵבֶרָה עוֹבֵר בְּתוֹךְ עֲצֻמוֹתָיו,
מֵעֵבֶר אֶל עֵבֶר. וּמִצָּוָה - לְשׁוֹן הַתְּחִבּוּת, כְּשֶׁעוֹשֶׂה
חֲבִילוֹת חֲבִילוֹת שֶׁל מִצְוֹת, (וַיִּקְרָא רַבָּה כ.א.): אֲזַי נִתְּחַבְּרוּ שְׁבָרֵי
עֲצֻמוֹתָיו, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים ל"ד): "שׁוֹמֵר כָּל עֲצֻמוֹתָיו".

סְדֵר קִצּוּר לְקוּטֵי מְנוּחָחֵי הַיּוֹמֵי:

אֲנִי הַשֵּׁם אֶלְקִידָד

א רָאוּי לְהַדְּבִיק לְהַצְדִּיק הָאֵמֶת לְדַעַת שְׁכָל מְאֲרַעוֹתָיו הֵם
לְטוֹבָתוֹ. וְכִשְׁאָדָם יוֹדֵעַ זֹאת, זֹאת הַבְּחִינָה הוּא מֵעֵין עוֹלָם הַבָּא
וְזֶה זוֹכִין עַל־יְדֵי וְדוּי דְּבָרִים לְפָנֵי הַתְּלִמִּיד־חָכָם. וְאִזּוּ יוֹכֵחַ לִידַע
שְׁכָל מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו כָּל יְמֵי חַיָּו הַכֹּל לְטוֹבָתוֹ, כִּי הַכֹּל מִחֲמַת
אֲהָבָה שֶׁהִקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא אוֹהֵב אוֹתוֹ וְזֶה עֵקֶר שְׁלֵמוֹת הַדַּעַת
שֶׁל הָאָדָם שֶׁלֹּא יִבְעֵט וְלֹא יִתְּבַלְּבֵל מִהַתְּרַפְּתָקָאוֹת שֶׁעוֹבְרִין
עָלָיו, רַק יֵאֱמִין שֶׁהַכֹּל לְטוֹבָתוֹ הַנְּצַחִית:

ב עַל־יְדֵי וְדוּי דְּבָרִים לְפָנֵי הַתְּלִמִּיד־חָכָם הָאֵמֶת, עַל־יְדֵי־זֶה מֵעֵלָה
בְּחִינַת מַלְכוּת דְּקִדְשָׁה לְשָׂרָשָׁה. וְעַל־יְדֵי־זֶה מְבַטֵּל מִמְּשַׁלַּת
עַבְדֵי־עַל־יְדֵי־זֶה זוֹכֵחַ לִידַע, שְׁכָל מְאֲרַעוֹתָיו הֵם לְטוֹבָתוֹ וַיְבָרֵךְ
עַל הַכֹּל הַטּוֹב וְהַמְּטִיב שֶׁזֹּאת הַבְּחִינָה הוּא מֵעֵין עוֹלָם הַבָּא:

ג עקר התקון של כל העוונות הוא על-ידי הצדיק האמת. ומי שרוצה לזכות לאחרית טוב לנצח. צריך להשתדל בכל כחו להתקרב לצדיקי אמת ותלמידיהם. ויספר לפני הצדיק כל לבו הינו ודוי דברים. ועל-ידי-זה מוחלין לו כל עוונותיו, כי עוונותיו של אדם חקוקים על עצמותיו. כי כל עברה יש לה צרוף אותיות וכשעובר איזה עברה אזי נחקק צרוף רע על עצמותיו כפי אותיות הלוא שעבר. ועל-ידי-זה מכנים בחינת הדבור של הלוא הזה שעבר בתוך הטמאה. ועל-ידי-זה מביא מלכות דקדושה לתוך גלות דסטרא אחרא. וזה הצרוף הרע שנחקק על עצמותיו נוקם בו. ועל-ידי ודוי דברים לפני התלמיד-חכם יוצא מעצמותיו האותיות החקוקים עליהם ונתתקן הכל:

ד על-ידי גדל הענוה של צדיקי אמת עד שהוא בבחינת אין על-ידי-זה הוא יכול לכפר עוונות:

ה מי שרוצה לילך בדרך הקדש צריך לשבר כל המדות רעות שנמשכין מהארבעה יסודות פמובא, ויספר לפני התלמיד-חכם כל לבו הינו ודוי דברים. והתלמיד-חכם יפרש ויברר לו דרך לפי שרש נשמתו:

סדר ה"י מו"ה ר"ן הי"מ:

אחר-כך עמדתי עוד לפניו עד אחר שקיעת החמה, בתוך כך נבנם אליו המשרת שלו ואמר בזו הלשון: (רבי גיט געלט אויף לעכט) וב'לשון-הקדש תנו מעות על נרות, ענה ואמר אלי השמעת מה שהוא אומר, גם את זה תזכר כי גם הוא תרוין על הקשיא, הינו על הקשיא הנ"ל בענין המקיפין שהקשו למעלה, אם תהיה איש כשר תזכה להבין זאת. ותהלה לאל יתברך כבר הבנתי מעט קט בזה:

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

קסו — אמר משה רבינו ל"ל ע"ל מצוה שדף מצד מצד רבנו יהיה תיקון לכול"ל

— "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצחתי" ש"י ישיבת תיקון המידות

יב (יב) אַחֲר־כֵּן נָסַע לְדָרֶךְ וְאָמַר הַתּוֹרָה עֲתִיקָא הַנִּ"ל שָׁם בְּדָרֶךְ בְּשֵׁבֶת נַחֲמוּ כִנֵּ"ל. בְּהֵיוֹתוֹ בְּדָרֶךְ נִפְטָרָה בְּתוֹ הַקִּטְנָה מֵרַת פִּיגָא זְכוּרָה לְבִרְכָה, וּבְבֹאוֹ לְבֵיתוֹ הָעֲלִימוֹ מִמֶּנּוּ וְלֹא הוֹדִיעּוּ לוֹ כֻּלָּל, כִּי לֹא נִתְגַּדְּלָה בְּבֵיתוֹ רַק בְּעִיר הַסְּמוּכָה בְּלֹא־דִיּוּן שְׁהִיתָה שָׁם אֶצֶל מִינְקַת, וְעַל־כֵּן הָיוּ יְכוֹלִין לְהַעֲלִים מִמֶּנּוּ. וְהוּא זְכוּרוֹנוֹ לְבִרְכָה, תִּכְף כְּשִׁירָד מִהֶעָגְלָה וְנִכְנַם לְבֵיתוֹ מָצָא אֲנָשִׁים מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוּמֵנוּ שְׂבָאוֹ אֶצְלוֹ מִנְעַמְרוֹב, אִזְ תִּכְף אָמַר לְפָנֵיהֶם דְּבָרֵי תּוֹרָה הַרְבֵּה מִהַתּוֹרָה עֲתִיקָא הַנִּ"ל, וְהַכְּנִים בְּתוֹךְ דְּבָרֵי תּוֹרָתוֹ עַנְיִן שְׂבַעַת יָמֵי אֲבֵלוֹת כְּמִבְּאֵר שָׁם עֵין שָׁם. וְגַם בְּדָרֶךְ קִדְּם כְּנִיסָתוֹ לְעִיר הַבֵּינוֹ מִדְּבָרָיו שֶׁהוּא יוֹדֵעַ בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ שֶׁנִּסְתְּלָקָה, וְאַחֲר־כֵּן כְּשֶׁנִּכְנַם לְבֵיתוֹ שָׁאֵל וְחָקַר אֶת בְּנֵי בֵיתוֹ, וְהָעֲלִימוֹ מִמֶּנּוּ וְלֹא נִהַג אֲבֵלוֹת כֻּלָּל וְלֹא נוֹדַע לוֹ מִפִּי אָדָם עַד אַחַר רֵאשִׁי-הַשָּׁנָה, וְאִז נִהַג שְׁעָה אַחַת אֲבֵלוֹת כְּדִינָא כִּי כִּבֵּר הָיָה אַחַר שְׁלֹשִׁים יוֹם. וְאָמַר אִז שְׁכַל זְמַן שְׂאִין יוֹדְעִים מִפִּי אָדָם אִין צְרִיכִין לְנִהַג אֲבֵלוֹת אַף־עַל־פִּי שִׁיּוֹדְעִין עַל פִּי הַשָּׁנוֹת.

וְאַחֲר־כֵּן בִּימֵי אֶלּוּל הָיִיתִי אֶצְלוֹ בְּעֶצְמִי (כִּי אִז בְּבֹאוֹ לֹא הָיִיתִי בְּעֶצְמִי רַק כָּל הַנִּ"ל שֶׁהָיָה בְּעֵת כְּנִיסָתוֹ לְבֵיתוֹ שֶׁמַּעֲתִי מִחֲבָרֵי שְׁהָיוּ אֶצְלוֹ אִז), וְתִכְף כְּשֶׁנִּכְנַם אֶצְלוֹ וְהוּא זְכוּרוֹנוֹ לְבִרְכָה הָיָה יוֹשֵׁב בְּכִבֵּד רֵאשׁ בְּצַעַר, וְהִתְחִיל לְדַבֵּר תִּכְף מֵעַנְיִן חַיִּים וּמִיתָה, עָנָה וְאָמַר לִי הֲלֹא בֵּין חַיִּים לְמִיתָה אִין חִלּוּק כִּי־אֵם בְּאִמָּה אַחַת, שְׁעַכְשָׁו הָאָדָם כָּאִן וְאַחֲר־כֵּן הוּא שׁוֹכֵן שָׁם. וְהַטָּה בְּיָדוֹ עַל בֵּית הָעֲלָמִין כְּלוּמַר מִי שֶׁהוּא צָדִיק וְאֵף בְּמִיתָתוֹ הוּא חַי, מִה חִלּוּק אֶצְלוֹ בֵּין חַיִּים לְמִיתָה, רַק מִקְדָּם הָיָה דָר בְּכָאִן וְעַכְשָׁו קָבַע דִּירָתוֹ שָׁם בְּקָבַר, וְהוּא חַי שָׁם. וְאִז הִתְחִיל לֹמַר חַיִּים נִצְחִיִּים הֵם רַק אֶצֶל הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ וּמִי שֶׁהוּא נִכְלָל בּוֹ יִתְבָּרֵךְ הוּא חַי גַּם כֵּן חַיִּים נִצְחִיִּים וְכוּ'

בְּמִבְּאֵר כָּל זֶה אֶצֶל הַתּוֹרָה עֲתִיקָא הַנִּ"ל.

וּבְרֵאשֵׁי-הַשָּׁנָה שְׁלֹא־חָרְיוֹ תַקֵּם"ה אָז אָמַר הַתּוֹרָה תִּשְׁעָה תִּקְוֵנִין וְקִירִין הַנִּ"ל. וְרֵאשֵׁי הַשָּׁנָה חָל אָז בְּיוֹם חֲמִישִׁי וְשֵׁשִׁי, וּבַשַּׁבָּת תְּשׁוּבָה שְׁלֹא־חָרְיוֹ הָיִינוּ מְסַפְּקִים אִם נִזְכָּה שְׂיִכְנַם אֵלֵינוּ מִחֲדָרוֹ לִישֵׁב עִמָּנוּ בְּסַעֲדָה שְׁלִישִׁית לְגִלוֹת לָנוּ תּוֹרָה. כִּי לֹא הָיָה דְרָכּוֹ לִישֵׁב עִמָּנוּ בְּסַעֲדָה שְׁלִישִׁית כִּי־אִם בְּעֵתִים יְדוּעִים בְּמִבְּאֵר בְּמָקוֹם אַחֵר. וְהָיִינוּ עוֹמְדִים וּמְצַפִּים סָמוּךְ לְחֲדָרוֹ, וּבְתוֹךְ כֶּךָ פֶּתַח פֶּתָאם הַדֶּלֶת מִחֲדָרוֹ בְּבִהְלָה גְּדוּלָּה, וְכָל הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר עָמְדוּ שָׁם בְּסָמוּךְ נָפַל עֲלֵיהֶם פֶּחַד גְּדוֹל וְנִבְהָלוּ וְנִשְׁתַּוְּמוּ מְאֹד. וְקָרָא בְּתַחֲלָה שְׁתָּבוֹא אֶצְלוֹ בְּתוֹ הַגְּדוּלָּה, וְנִכְנְסָה תִּכְפֹּף לְחֲדָרוֹ. וְהִתְחִיל לְדַבֵּר עִמָּה מֵעַנִּין פְּטִירַת בְּתוֹ הַקְּטִנָּה זְכוּרָנָה לְבִרְכָּה, וְהִתְחִילָה שׁוֹב לְהַכְחִישׁ וּלְהַעֲלִים, וְאָמַר הֲלֹא כָּבָר אָנִי יוֹדֵעַ הָאֵמֶת וְהַכְרָחָה לְהַגִּיד לוֹ בְּפִרוּשׁ, וְלֹא נִכְנַם מִחֲמַת זֶה לְסַעֲדָה שְׁלִישִׁית וְנִהְגַּ שְׁעָה אַחַת אַבְלוֹת בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת:

סֵדֶר הָאֶלְפָּה-בֵּית הַיּוֹמִי:

מט. אֵין בֵּית־הַמְּקָדָשׁ נִבְנָה, עַד שְׂיִכְלָה גִּבְאוּהָ. נ. עַל־יְדֵי אַחַדוֹת שְׂיִהְיָה בְּיִשְׂרָאֵל, יָבוֹא מְשִׁיחַ. נא. מְשִׁיחַ יָבוֹא בְּשָׁנַת בְּרָכָה. נב. אֵין מְשִׁיחַ בָּא, עַד שְׂיִכְלוּ כָּל הַנְּשָׁמוֹת שְׂבִגוּף. נג. הַמְּשִׁיא בְּתוֹ לְתַלְמִיד־חָכָם, וְהַמְּהַנְּהוּ מִנְּכָסָיו, וְהָעוֹשֶׂה פֶּרֶק־מְטִיא לְתַלְמִיד־חָכָם, זֹכָה לְתַחֲיִת הַמֵּתִים. נד. מֵרוּחַ פִּיּוֹ שֶׁל הַשֶּׁקֶרֶן נִעֲשֶׂה יִצְרֵה־הָרַע, וּכְשִׁיבוֹא מְשִׁיחַ אָזִי לֹא יִהְיֶה שֶׁקֶר, בְּשִׁבִיל זֶה לֹא יִהְיֶה יִצְרֵה־הָרַע בְּעוֹלָם. נה. מִי שֶׁהוּא אִישׁ אֵמֶת, הוּא יָכוֹל לְהַכִּיר בְּאַחֵר, אִם אַחֵר דּוֹבֵר אֵמֶת אִם לֹא. נו. הַשֶּׁקֶר - לֹא יִסְכִּימוּ עָלָיו רַבִּים. נז. הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא שׁוֹנֵא לְזֶה הָאִישׁ, הַמְּדַבֵּר אַחַד בְּפִה וְאַחַד בְּלֵב. נח. עֲשִׂיר מְכַחֵשׁ - אֵין הַדְּעַת סוֹבְלוֹ, וְגַם הוּא נִבְּזָה

חוק נתן ולא יעבור

קסח - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חוק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

בְּעֵינַי עֲצֻמוֹ. נט. תְּקוּן לִפְהָ - שִׁיתֵן צְדָקָה. ס. עַל־יְדֵי הָאֱמֶת
הָעוֹלָם נִשְׁמַר מִכָּל הַזִּקוֹת. סא. עַל־יְדֵי חֲנֻפָּה בָּא לְשִׁקָּר. סב. מִי
שָׁנוֹתֵן צְדָקָה - שִׁכְרוּ שִׁיזָכָה לְאֱמֶת. סג. עַל־יְדֵי שִׁקָּר בּוֹדֵאֵי
תִּשְׁנֵא הָעֲנוּיִם. סד. אָדָם נִכָּר עַל־יְדֵי מִשְׁרָתוֹ, אִם הוּא אֹהֵב
שִׁקָּר אִם לֹא. סה. כְּשֵׁאִין אֱמֶת אִין חֶסֶד. סו. כְּשֵׁישׁ לָךְ שִׁקָּר, אֲזִי
כְּשֶׁהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת לָךְ אֵיזָה יְשׁוּעָה, אֲזִי הַשִּׁקָּר
מִגִּלָּה עוֹנֵנוֹתֶיךָ, כִּי שֵׁלֵא יוֹשִׁיעַ לָךְ. סז. עַל־יְדֵי אֱמֶת הַקְּדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא פּוֹדֶה אֹתְךָ מִכָּל הַצָּרוֹת. סח. טוֹב לְאָדָם שִׁימּוֹת,
מִשִּׁיחִיָּה וַיְהִי שִׁקָּרן בְּעֵינַי בְּנֵי-אָדָם.

חֵלֶק שֵׁנִי א. לְפַעֲמִים אָדָם בָּא לְאֵיזָהוּ מָקוֹם, וַיֵּשׁ לוֹ צֶעַר בְּזָה
הַמָּקוֹם, יֵדַע שֶׁזֶה הַמָּקוֹם הָיוּ בוֹ אֲבוֹתָיו וְנָפַל לָהֶם אֵיזָה כְּפִירָה,
אוּ בָּנָיו יָבוֹאוּ בַּמָּקוֹם הַזֶּה לְאֵיזָה כְּפִירָה, וְעַל־יְדֵי זֶה הוּא סוֹבֵל
עֲכָשׁוּ צֶעַר בַּמָּקוֹם הַזֶּה. ב. עַל־יְדֵי חֲנֻפָּה בָּא לִידֵי כְּפִירָה. ג. אִין
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה מוֹפְתִים אֲלָא לָזָה שֶׁהוּא מְאַמֵּין בְּשֵׁנִי
עוֹלָמוֹת. ד. עַל־יְדֵי אֲמוּנָה נִתְּבַטְּלִין הַגְּזֵרוֹת, שְׁאֵמוֹת גּוֹזְרִין
עָלֵינוּ.

סדר שבת ה'ר"ן ה'תשנ"א:

וְכֵן הָיָה קָשָׁה עָלָיו מְאֹד מְאֹד הָעֲבוּדָה שֶׁהָיָה צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת בְּכָל
יוֹם וְכָל כָּךְ הָיָה קָשָׁה עָלָיו עַד שֶׁלֹּא הָיָה אֲפֹשֶׁר לְשָׂא כָּלֵל הָעֵל
מִגִּדְל הַכְּבִדוֹת שֶׁהָיָה כָּבֵד וְקָשָׁה עָלָיו מְאֹד מְאֹד וְרַק עַל־יְדֵי עֲצָה
זוֹ נִשָּׂא עָלָיו עַל הָעֲבוּדָה, הֵינּוּ שֶׁבְּכָל יוֹם הָיָה חוֹשֵׁב בְּדַעְתּוֹ שֶׁאִין
לוֹ רַק זֶה הַיּוֹם בְּלִבְד וְלֹא הַסְתַּכֵּל עַל יוֹם הַמַּחֲרָת וְעַל זְמַן שֶׁלֹּא
כָּלֵל רַק כְּאֵלוֹ אִין לוֹ רַק זֶה הַיּוֹם לְבַד וְעַל כֵּן הָיָה יָכוֹל לְשָׂא עָלָיו
עַל הָעֲבוּדָה שֶׁל זֶה הַיּוֹם לְבַד כִּי עַל יוֹם אֶחָד לְבַד יָכוֹל הָאָדָם

לְקַבֵּל עָלָיו כָּל מִינֵי עֲבוּדוֹת שֶׁבְּעוֹלָם מֵאַחַר שֶׁהוּא רַק לְיוֹם אֶחָד בְּלִבָּד וְכִשְׁנֹמֵר הָעֲבוּדָה שֶׁל זֶה הַיּוֹם אֲזַי בְּיוֹם הַמַּחֲרָת חֹזֵר וְקַבֵּל עָלָיו הָעֲבוּדָה שֶׁל אוֹתוֹ יוֹם הַמַּחֲרָת:

וְכֵן נִהְיָ תָמִיד שֶׁלֹּא הָיָה חוֹשֵׁב בְּדַעְתּוֹ כִּי־אִם אוֹתוֹ הַיּוֹם לְבַד וְעַל־יְדֵי־זֶה הָיָה יָכוֹל לִשְׂאֵל עַל עֲצָמוֹ עַל עֲבוּדָתוֹ שֶׁהִיְתָה כְּבֻדָּה עָלָיו מְאֹד וּבְלֹא זֶה לֹא הָיָה יָכוֹל לִשְׂאֵל עָלָיו כָּלֵל מִחֲמַת שֶׁהָיָה מְרַבֵּה בְּעֲבוּדַת הַשֵּׁם מְאֹד בְּכֹפָה מִינֵי עֲבוּדוֹת בְּכָל יוֹם וְהַכֹּל בְּטַרְחָא וּבִיגִיעָה גְדוֹלָה וּבְכִבּוּדוֹת גְּדוֹל מְאֹד, עַד שֶׁלֹּא הָיָה אֶפְשָׁר לִשְׂאֵל עָלָיו עַל כֵּזֶה כִּי־אִם עַל־יְדֵי עֲצָה הַנִּ"ל שֶׁלֹּא הָיָה חוֹשֵׁב בְּדַעְתּוֹ רַק אוֹתוֹ הַיּוֹם בְּלִבָּד כַּנִּ"ל:

טו וְהָיָה רָגִיל בְּנִדְרִים מְאֹד מְאֹד, שֶׁכֹּפָה פְּעָמִים כְּשֶׁבָּא הַיּוֹם קַבֵּל עָלָיו בְּנִדָּר כָּל סֵדֶר הָעֲבוּדָה שֶׁהָיָה רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם, וְאַחֲר־כֵּן אַף־עַל־פִּי שֶׁהָיָה קֹשֶׁה עָלָיו מְאֹד הָיָה מְכַרְח לַעֲשׂוֹת מִחֲמַת הַנִּדָּר וְכֵן עָשָׂה כֹּפָה וְכֹפָה פְּעָמִים וְכֵן בְּכָל מִינֵי גְדָרִים וּסְיָגִים שֶׁל פְּרִישׁוֹת מֵאִיזָה תֵּאָוֶה וּמֵאִיזָה מִדָּה הָיָה רָגִיל הַרְבֵּה בְּנִדְרִים כֹּפָה וְכֹפָה פְּעָמִים וְכֹפָה וְכֹפָה פְּעָמִים נִשְׁבַּע עַל אִיזָה דְבָרִים בְּנִקִּיטַת חֶפֶץ כִּדִּי שִׁיְהִיָּה חֹזֵק לְפָרֵשׁ מֵאוֹתוֹ הַדְּבָר שֶׁהָיָה רוֹצֵה לְפָרֵשׁ עֲצָמוֹ:

טז וְגַדֵּל עֵצִים מֵעֲלֵת קִדְשָׁתוֹ בְּשִׁבְיַרְת הַתֵּאָוֶה הַכֹּלְלִית שֶׁהִיא כּוֹלֶלֶת כָּל הַתֵּאָוֹת רָעוֹת שֶׁהוּא תֵּאָוֶת הַמְשַׁנָּל אִי אֶפְשָׁר לְבָאֵר וְלִסְפֹּר וְאָמַר: שֶׁהָיוּ לוֹ נִסְיוֹנוֹת אֵין מְסֻפָּר רַק בְּאַמַּת אֵין זֶה נִסְיוֹן כָּלֵל, כִּי אָמַר שֶׁאֵין זֶה תֵּאָוֶה כָּלֵל וְאָמַר שְׁמִי שֶׁהוּא רַק חֲכָם אָמַת אֶפְלוֹ עַכּוּ"ם, מֵאַחַר שֶׁהוּא רַק חֲכָם אָמַת, רָאוּי שֶׁלֹּא יְהִיָּה אֶצְלוֹ הַתֵּאָוֶה הַזֶּה נִחַשְׁבֶּת לְתֵאָוֶה כָּלֵל וְאָמַר כִּי מִי שֶׁהוּא חֲכָם בְּחֲכָמַת הַנִּתְּוֹחַ וְיִוְדַע סֵדֶר הָאֵיבָרִים שֶׁל הָאָדָם כְּפִי חֲכָמַת הַנִּתְּוֹחַ, רָאוּי

שִׁיְהִיָּה נִמְאָם אֲצִלוֹ הַתְּאֻוֹה הַזֹּאת בְּתַכְלִית הַמְּאֹם וּבְעֵינֵי מְאֹם
תְּאֻוֹה זֶה הַפְּלִיג לְדַבֵּר הַרְבֵּה מְאֹד בְּעֵינֵי זֶה, אֲשֶׁר אֵי אֲפֹשֶׁר
לְבַאֵר מִחֲמַת הַשְּׂכַחָה:

סֵדֶר שְׁלֹחַי עֲרוּךְ הַיּוֹמֵי:

(ז) מלבושים שהם פתוחים מן הצדדין למטה ויש להם ד' כנפות לצד מטה ולמעלה הם סתומים אם רובו סתום פטור ואם רובו פתוח חייב. ואם חציו סתום וחציו פתוח מטילין אותו לחומר א וחיוב בציצית ואין יוצאין בו בשבת: (ח) קאפ"ה שהיא פתוחה בענין שיש לה ד' כנפות אם יקבעו בה אשטרינג"ה לעשותה כסתומה כדי לפוטרה מציצית אינו מועיל תקון זה אם לא תהיה קבועה מחצי ארכה ולמטה לכל הפחות וגם שתהיה קבועה למטה מהחגור למען יהיה הרוב הסתום רוב הנראה לעינים דאל"כ יאסר משום מראית העין: (ט) הכנפים צריך שיהיו מרובעות ולא שיהיו עגולות: (י) מצנפת פטורה אפילו של ארצות המערב שב' ראשיה מושלכים על כתפיהם וגופם ואע"פ שמתכסה בה ראשו ורובו פטור כיון שעיקרה לכסות הראש דכסותך אמר רחמנא ולא כסות הראש: (יא) סודר שנותנין על הצואר במלכות א"י שנקרא בערבי שי"ד וכן בוק"א שהיו נותנין בספרד על כתפיהם פטורים: (יב) מלבושים שבמצרים הנקראים גוחא"ש וכן מינטיג"י ודואלמני"ש וקאפטאני"ש ופידיני"ש שבתוגרמה אע"פ שיש להם ד' כנפים פטורים: (הגה והוא הדין מלבושים של גלילות בני אשכנז וספרד הואיל ואין כנפיהם עשויין שיהיו שנים לפניהם ושנים לאחריהם מכוונים זה כנגד זה פטורים) (בית יוסף לפי

סימן יא (א) החוטין צריך שיהיו טוויין לשמן: (הגה ויש מחמירין אפילו לנפצן לשמן והמנהג להקל בנפוין) (מרדכי ואגודה סימן כ"ג) שיאמר בתחלת הטווי שהוא עושה כן לשם ציצית או שיאמר לאשה טווי לי ציצית לטלית ואם לא היו טוויין לשמן פסולים: (ב) טוואן נכרי וישראל עומד על גבו ואומר שיעשה לשמן להרמב"ם פסול ולהרא"ש כשר: הגה ונוהגין שיסייע הישראל מעט וכדאיתא לקמן סימן ל"ב סעיף ט' ובי"ד סימן רע"א גבי תפלין וספר תורה וצריכין שזירה ושיהיו שזורין לשמן: (ג) אם נתפרקו משזירתן ונעשו ט"ז כשרים והוא שישתייר בשזור כדי עניבה: (הגה ולכתחלה טוב לקשור החוטין למטה כדלקמן בסעיף י"ד בסימן זה) (ב"י בשם הרוקח): (ד) אורך החוטין השמונה אין פחות מד' גודלים ויש אומרים י"ב גודלים וכן נוהגין ולמעלה אין להם שיעור: (הגה ואם עשאו ארוך יותר מדאי יכול לקצרו ואין בזה משום תעשה ולא מן העשוי) (מרדכי בה"ק). א' מהחוטין יהיה יותר ארוך כדי שיכרוך בו הגדיל: (הגדיל היינו החלק מהציצית שאינו ארוג): (הגה ושיעור הנזכר יהיה בציצית לאחר שנקשר מלבד מה שמונח על קרן הבגד). (סברת ב"י): (ה) אין עושין הציציות מהצמר הנאחו בקוצים כשהצאן רובצים ביניהם ולא מהנימין הנתלשים מהבהמה ולא משירי שתי שהאורג משייר בסוף הבגד והטעם משום ביזוי מצוה: (ו) אם עשאו מצמר גזול פסולים דכתיב ועשו להם משלהם: הגה ודוקא שגזל החוטין אבל אם גזל צמר ועשאו חוטין כשרים מיהו לכתחלה אסור לעשותן: (ב"י בשם נמוקי יוסף בהל' ציצית) (ולענין ברכה עיין לקמן ריש סימן תרמ"ט): (ז) חוטין שאולין הלואה היא דלא הדרי בעינייהו וכדידיה דמי: (ח) המשתחוה לבהמה צמרה פסול לציצית המשתחוה לפשתן נטוע כשר לציצית שהרי נשתנה: (ט) יעשה נקב באורך הטלית לא למעלה מג' אצבעות (היינו גודלין) (כל

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

קטב ✧ צִמְרֵן מִזֶּה רִנְיָתָהּ זִיכָרָה לְ"צֶדֶק צְדִיק מִקֻּוֹה שִׁדְחָהּ צִדְדֵי מִסְפְּרֵיהָ רַבְּנָהּ יִהְיֶה תִּיקוֹן לְכָל" ✧
✧ "חֵק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנָח" שְׁעֵי יֹשִׁיבַת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת ✧

בו סימן כ"ב ומיימוני והגהות סמ"ק סימן ל"א) מפני שאינו נקרא כנף ולא למטה מכשיעור שיש מקשר גודל סוף עד הציפורן משום שנאמר על הכנף ואם היה למטה ממלא קשר גודל היה תחת הכנף: הגה ומודדין זה ביושר ולא באלכסון מן הקרן (ב"י):

סֵדֶר לְקוּטֵי תַפְלֹת הַיּוֹמִי:

לא: ועל כל אלה תזכנו ברחמיך להתודות ודוי דברים לפני הצדיק האמת והחכם שבדור על כל הטאתינו ועוונותינו ופשעינו, שחטאנו ושעינו ושפשענו לפניך מנעורנו עד היום הזה, למען יכפר עלינו על ידי חכמתו וענותנותו, ויזרה לנו הדרך הישר והאמת, את הדרך אשר נלך בה ואת המעשה אשר נעשה, ועל ידו תזכה אותנו להיות נכלל באין סוף ונזכה לבטל עצמנו באמת, עד אשר נבוא להתפשטות הגשמיות, ונזכה לשוב ולעלות אל המקום אשר נחצבנו משם ותפתח לנו את אור הגדול אשר אין לו סוף ונזכה להכליל בו ברצוא ושוב ובפרט בשעת תפלתנו תזכה אותנו, שבכל התפלה נהיה דבוקים בך באמת ובטלים אליך, ונבטל עצמנו לגמרי בעת התפלה שתהיה התפלה בהתפשטות הגשמיות, כי אין מעצור לה להושיע ואף לפי עבינו וגשמיותנו, ותקף גלותינו בתאוות הגוף ומדותיו הרעים אשר נתקשרנו בו מאד באסירי עני וברזל, אף על פי כן אתה גבור ורב להושיע, וממך לא יפלא כל דבר ואין דבר נמנע ממך ואנו בטוחים ומחכים ומקוים ומצפים אליך שתרחם עלינו ברחמיך הרבים, ותזכה אותנו לכל מה שבקשנו מלפניך שנזכה לבטל לגמרי כל תאוות הגוף ומדותיו הרעים, עד שנזכה לבוא להתפשטות הגשמיות להכליל בך באמת ברצוא ושוב כל ימי חיינו עד היום אשר תאספנו אליך ואז תזכנו ברחמיך להכליל בך

לעולם ועד, ולא יעֲבֹד אותנו שום חטא ועֶזְרָא וְפִשְׁעַי, כי על הכל
 תִּמְחַל וְתִסְלַח לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְחַסְדֶיךָ הַגְּדוֹלִים וְהַנּוֹרָאִים,
 וְתַעֲזֹר לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְבַטֵּל רְצוֹנֵנוּ מִפְּנֵי רְצוֹנְךָ שְׁלֵא יִהְיֶה
 לָנוּ שׁוּם רְצוֹן אַחַר בְּעוֹלָם רַק רְצוֹנֵנוּ יִהְיֶה כְּרְצוֹנְךָ תָּמִיד וְנִזְכָּה
 לְדַעַת כִּי ה' הוּא הָאֱלֹקִים וְלִידַע כִּי כָּל מְאָרְעוֹתֵינוּ כָּלָם הֵם
 לְטוֹבָתֵנוּ, וְלִבְרֹךְ עַל הַכֹּל הַטּוֹב וְהַמְּטִיב כְּמוֹ שְׂיִהְיֶה לְעֵתִיד לָבוֹא
 כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: "בְּה' אֶהְיֶה דְבָר בְּאֱלֹקִים אֶהְיֶה דְבָר" וְנִזְכָּה לְהַעֲלוֹת
 הַמְּלָכוֹת לְמִקּוֹמָהּ, שְׂיִתְגַּלֶּה מְלָכוֹתְךָ בְּעוֹלָם, וְלְבַטֵּל מְלָכוֹת
 הַרְשָׁעָה וְלְשַׁבֵּר וְלְבַטֵּל מְלָכוֹת וּמְמַשְׁלֵת כָּל הָעֶבְרָא "ם מַעֲלִינוּ וּמַעֲלֵ
 כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְתִמְלֹךְ אֶתְּהָ ה' לְבִדְךָ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ":

לב: רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, ה' אֱלֹקִים, אֶתְּהָ יִדְעָתָ כִּי לְכֹל הַמַּעֲלוֹת הָאֵלֶּה
 הָיִינוּ יְכוּלִים לְזַכּוֹת עַל־יְדֵי צְדִיקֵי אֲמֶת, וּבְכֵן תִּחַנְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים לְגַלוֹת לָנוּ וּלְהַרְאוֹת לָנוּ אֶת צְדִיקֵי הָאֲמֶת שְׁבַדוֹר הַזֶּה,
 וְלְזַכּוֹת אוֹתָנוּ לְהִתְקַרֵּב אֵלֵינוּ, לְמַעַן תִּזְכָּה אוֹתָנוּ עַל יָדָם לְכֹל
 אֲשֶׁר בְּקִשְׁנוּ מִלְּפָנֶיךָ וְאִם, חַס וְשָׁלוֹם, חַטְאֵתֵינוּ הַמְּרַבִּים גָּרְמוּ
 לַעֲשׂוֹת מִסָּךְ הַמְּבַדִּיל בֵּינֵינוּ וּבֵין הַצְּדִיקֵי אֲמֶת, שְׂיִהְיוּ נְעֻלְמִים
 וְנִסְתָּרִים מֵעֵינֵינוּ, חַס וְשָׁלוֹם, וְאִין אָנוּ יְכוּלִים לְהוֹצִיא לְאוֹר
 תַּעֲלוֹמוֹת וְהַסְתָּרֵת צְדִיקֵי הָאֲמֶת, יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹקֵינוּ
 וְאֱלֹקֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׂאֶתְהָ בְּעֶצְמְךָ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּזְכָּה אוֹתָנוּ
 וְתַעֲזֹר לָנוּ לְזַכּוֹת וּלְהַגִּיעַ לְכֹל מַה שְׁבִקְשָׁנוּ מִלְּפָנֶיךָ, וְוְדוֹי דְּבָרִים
 שְׂהַתְּוֹדִיתִי לְפָנֶיךָ, יְהִי חָשׁוּב וּמְקַבֵּל וּמְרַצָּה לְפָנֶיךָ, כְּאֵלוֹ
 הַתְּוֹדִיתִי לְפָנֶיךָ הַחֲכָם וְהַצְּדִיק הָאֲמֶת שְׁבַדוֹר וְכֹל הַמַּעֲלוֹת וּמַדּוֹת
 טוֹבוֹת וּבְטוֹל תַּאֲזוֹת וּמַדּוֹת רָעוֹת וְכֹל שְׂאָר הַמַּעֲלוֹת טוֹבוֹת,
 שְׂהָיִינוּ יְכוּלִים לְזַכּוֹת עַל יְדֵי צְדִיקֵי הָאֲמֶת, הֵן מַה שְׁבִקְשָׁנוּ
 מִלְּפָנֶיךָ וְהֵן מַה שְׁלֵא הִזְכַּרְנוּ לְפָנֶיךָ, עַל הַכֹּל תַּעֲזֹר לָנוּ ה' אֱלֹקֵינוּ

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

קטל ❧ אָמַר מִוֹהַר־נִיִּית זֶקֶק לְ"עָדָה לָנֶפֶשׁ מִקּוֹחַ שִׂדְחָה לְעַד מִסְפְּרֵי רַבְּנוּ יִהְיֶה תִּיקוּן לְכָל" ❧
❧ "חַק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הַצֵּאת "נִצַּחְתִּי וְאֵנֶכָה" שְׁעֵי יְשִׁיבַת תִּיקוּן הַמִּידוֹת ❧

בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים כִּי אֶתָּה אָבִינוּ וְאֵין לָנוּ עַל מִי לְהַשְׁעֵן כִּי אִם עָלֶיךָ
אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים כִּי גָלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ שְׂרָצוֹנִי וְכֶסֶפִי חָזֵק מְאֹד
לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיק הָאֵמֶת, אַךְ בְּעֹזְנוֹתֵי הַרְבִּים אֵינִי זֹכֵה לְדַעַת מִי
הוּא וְאֵיפֹה הוּא מִי יִתֵּן יָדְעֵתִי וְאֶמְצָאֵהוּ, הִיִּיתִי מְדַלֵּג עַל הַהָרִים
מִקְפִּץ עַל הַגְּבָעוֹת לָבוֹא לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו, "מִסְפֵּר צָעָדֵי אֲגִידְנוּ":

לג: מִלֵּא רַחֲמִים, "רְאֵה עֲנִי וְעֲמָלִי, רְאֵה עֲנִי וּמְרוּדֵי לַעֲנָה וְרֵאשׁ,
שְׂקֵדְתִּי וְאַהֲיָה כְּצַפּוֹר בּוֹדֵד עַל גֶּגֶז" כִּי אֵין לִי לְמִי לְפָנֹת לְהוֹשִׁיעַ,
רַק לְךָ לְבַד עֵינֵי תִלְוִיזוֹת חוּם וְחֶמֶל נָא עָלַי, וְסִלַּח נָא וּמַחֵל נָא וְכַפֵּר
נָא עַל חַטָּאֵי וְעֹזוֹנֵי וּפְשָׁעֵי הַמְרַבִּים לְה' אֱלֹקֵינוּ הַרַחֲמִים
וְהַסְּלִיחוֹת כִּי מֵרָדְנוּ בּוֹ, "לְמַעַן שִׂמְךָ ה' וְסִלַּחְתָּ לְעֹזְנֵי כִּי רַב הוּא,
כִּי עֲמָךְ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּוְרָא":

לד: וְעֹזְרֵנוּ וְזֹכְנוּ וְתִתֵּן לָנוּ בְּמִתְנַת חֲנָם וְנִדְבַת חֶסֶד כָּל מַה
שְׁבַקְשָׁנוּ מִלְּפָנֶיךָ וְאִם שָׁגִיתִי בְּלִשׁוֹנִי אֶתָּה ה' תְּכַפֵּר בְּעַדֵי וְתִזְכְּנוּ
גַּם בְּעוֹלָם הַזֶּה לְטַעַם מֵעֵין הָעוֹלָם הַבָּא לְהִתְבַּטֵּל אֵלָיךָ וְלְדַעַת,
שְׂכָל מְאֲרָעוֹתֵינוּ הַכֹּל לְטוֹבָתֵנוּ, כִּי טוֹב ה' לְכֹל וְתִזְכְּנוּ לְגִלוֹת
מַלְכוּתְךָ בְּעוֹלָם "לְמַעַן דַּעַת כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי ה' הוּא הָאֱלֹקִים אֵין
עוֹד, וְהָיָה ה' לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה ה' אֶחָד וְשִׁמוֹ
אֶחָד, יִהְיוּ לְרָצוֹן אֲמָרֵי פִי, וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ, ה' צוּרִי וְגוֹאֲלִי":